

РЕШЕНИЕ

№ 714

Гр. Перник, 05.11.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесети октомври през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 507/2014 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А.Н.Х. с ЕГН ***** *** против Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 02-6500/2160 от 23.05.2014 година на заместник – изпълнителния директор на държавен фонд „Земеделие“, представляващ 75% от общата изплатена сума по мярка 211 за кампании 2009, 2010 в размер на 12 631.04 лева на основание чл. 14, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 година за условията и реда за прилагане на мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони“ и мярка 212 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 година.

В жалбата се твърди, че АУПДВ е незаконосъобразен, като издаден в нарушение на административнопроизводствените правила, както и от некомпетентен орган – заместник – изпълнителния директор на държавен фонд „Земеделие“.

В проведеното съдебно заседание на 20.10.2014 година жалбоподателя чрез процесуалния си представител адвокат Милен Георгиев от САК моли съда да отмени изданието АУПДВ по изложените в жалбата възражения. В представената писмена защита развива допълнителни аргументи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Претендира присъждане на направените съдебни разноски.

Ответникът по жалбата – заместник – изпълнителния директор на държавен фонд „Земеделие“ моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Подробни съображения излага в представената молба от 20.10.2014 година.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от

ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна, която има право и интерес от обжалването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол и се дължи нейното разглеждане по същество.

Със заявление А.Н.Х. /настоящ жалбоподател/ е поискал подпомагане с общо заявление за плащания на площ за кампания 2009 година с УИН 14/100609/13564, като е заявил участие по схеми за единно плащане на площ /СЕПП/ и схема за национално доплащане на площ /СНДП/ по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони“. Към заявлението са приложени таблица на използваните парцели за 2009 година и карти с тяхното местоположение.

С писмо изх. № 02-140-6500/355 от 19.04.2013 година на основание чл. 26, ал. 1 от АПК административния орган е започнал административно производство по издаване на Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент, за което производство жалбоподателя е уведомен на 15.05.2013 година, видно от известието за доставяне /виж лист 19/.

С Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент /АПМА/ по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони“ от програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007 – 2013 година е прекратен поетия от настоящия жалбоподател петгодишен ангажимент по посочената мярка по заявление с УИН 14/100609/13564, поради незаявено участие за третата година от поетия ангажимент /2011 година/ и е изключен от подпомагане, съответно се задължава да възстанови получените компенсаторни плащания в зависимост от годината в която е прекратено участието в мярката. Така постановения АПМА е съобщен на жалбоподателя на 08.07.2013 година, видно от известие за доставяне /виж лист 19/, съответно не е подадено възражение и е влязъл в законна сила.

Въз основа на влезлия в сила АПМА е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 02-6500/2160 от 23.05.2014 година на заместник – изпълнителния директор на държавен фонд „Земеделие“, представляващ 75% от общата изплатена сума по мярка 211 за кампании 2009, 2010 /16 841.39 лева/ в размер на 12 631.04 лева на основание чл. 14, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 година за условията и реда за прилагане на мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони“ – предмет на съдебен контрол.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, като по силата на чл. 27, ал. 3 и ал. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, във връзка с чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ като това е Разплащателната агенция, чиито функции, на основание чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП се изпълняват от ДФ „Земеделие“. Разплащателната агенция, съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПДП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Процесният АУПДВ е издаден от заместник – изпълнителния директор на фонда, на когото са делегирани правомощия на основание чл. 20, т. 2 и т. 3 от ЗПЗП, видно от представената Заповед на изпълнителния директор на фонда № 03-РД/2866/12.11.2013 година. Делегирането е правомерно, тъй като е извършено от орган по реда на чл. 20, т. 2 и т. 3 от ЗПЗП и има за предмет правомощия от неговия кръг, като в тази връзка е неоснователно направеното възражение от процесуалния представител на жалбоподателя, че процесния АУПДВ е издаде от некомпетентен орган.

Оспореният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма. АУПДВ по мярка 211 съдържа фактически и правни основания, които са задължителен реквизит по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, като административният орган се е позовал на резултатите от извършената административна проверка.

Оспореният административен акт е в съответствие с материалния закон. Без съмнение е, че при действието на чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 година за условията и реда за прилагане на мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони“ и мярка 212 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 година за ДФ „Земеделие“ съществува задължение да извършва административни проверки на подадените заявления за подпомагане, като земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поет петгодишен ангажимент му се прекратява и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания в зависимост от годината на прекратяване на участието по мярката. В случая настоящия жалбоподател е поел петгодишен ангажимент по мярка 211, като за първата година – 2009 година е подадено заявление за кампания 2009 и му е изплатена сумата от 13 173.29 лева, съответно за втората година – 2010 година е подадено заявление за кампания 2010 и му е изплатена сумата от 3 668.10 лева. Общата изплатена сума е в размер на 16 841.39 лева. За третата година – 2011 година за кампания 2011 настоящия жалбоподател не е подал заявление, поради което му е прекратен поетия петгодишен ангажимент с

влязъл в сила АПМА въз основа на който е издаден АУПДВ и последния е задължен да възстанови сумата от 12 631.04 лева, представляваща 75 % от получените суми за кампаниите 2009 и 2010 в общ размер на 16 841.39 лева. В случая безспорно земеделския стопанин – настоящ жалбоподател е нарушил нормата на чл. 14 от Наредбата, като не е подал заявление за подпомагане /2011 година/ по време на поетия петгодишен ангажимент, поради което се прекратява неговия ангажимент и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях в зависимост от годината, в която е прекратил участието си. Въз основа на тази разпоредба е издаден оспорвания административен акт.

В случая няма твърдения от жалбоподателя и не сме изправени в хипотезата на чл. 15, ал. 1 от Наредбата, в която е предвидено, че разпоредбите на чл. 14 не се прилагат, ангажиментът се прекратява и не се изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделския стопанин помощ в случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства. Съгласно чл. 15, ал. 2, случаите на такива обстоятелства, заедно със съответните доказателства /документи, издадени от компетентен административен орган/ се съобщават в писмена форма на ДФ „Земеделие“ – Разплащателна агенция от земеделския стопанин или от друго упълномощено от него или наследило го лице в рамките на 10 работни дни от датата, на която земеделският стопанин или упълномощеното от него или наследилото го лице е в състояние да направи това. В случая, от една страна не са налице изключителни или форсмажорни обстоятелства, тъй като същите са изчерпателно изброени в разпоредбата на § 1, т. 3 от ДР на Наредбата, а от друга по делото липсват данни да е спазена предвидената в чл. 15, ал. 2 процедура, подробно описано по – горе. Също така от значение е фактът, че в Наредбата не е предвиден ред, по който да се предвижда освобождаване от поетия ангажимент по мярка 211. Предвид задължителната сила на регламентите на Европейската Комисия по отношение на България, дори да не е предвиден специален ред в Наредба, приета въз основа на регламент, то той би имал директно приложение при наличие на правна уредба в конкретното приложно поле. В Регламент /ЕС/ № 65/2011 година на Комисията от 27 януари 2011 година за определяне на подобни правила за прилагане на Регламент /ЕО/ № 1698/2005 година на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони, не е предвиден ред в горния смисъл. При липса на изрично нормативно уреждане на възможност за освобождаване от поети ангажименти по посочената причина, то жалбата се явява неоснователна.

Оспореният акт е издаден и при спазване на административнопроизводствените правила. В приложената административна преписка са налице писмени доказателства за уведомяване на адресата на акта по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК за

започването на административното производство, като по този начин е осигурена възможността му по чл. 34 от АПК да участва в производството. АУПДВ по мярка 211 е издаден като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая по реда на чл. 35 от АПК.

Административният акт преследва целите на контрола и в този смисъл съответства на целта на закона.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените съдебни разноски следва да се остави без уважение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А.Н.Х. с ЕГН ***** *** против Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 02-6500/2160 от 23.05.2014 година на заместник – изпълнителния директор на държавен фонд „Земеделие“, представляващ 75% от общата изплатена сума по мярка 211 за кампании 2009, 2010 в размер на 12 631.04 лева на основание чл. 14, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 година за условията и реда за прилагане на мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони“ и мярка 212 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 година, като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/